

Dag 86, zondag 17 juni 2018. Weer een bijzondere dag op de Camino, als je er achter komt waarom je 5 dagen samenloopt. Op het terras in Recedilla een mooi gesprek met Mathilde over onze kinderen en het delen van onze verhalen blijkt dan belangrijk en emotioneel. Alhoewel ik inmiddels een aardig woordje Frans praat, gebruiken we Google Translate. Ik spreek wat in in het Nederlands en de vertaling wordt in het Frans gesproken, en omgekeerd. Ieder woord is belangrijk en daarom ontkomen we hier niet aan. Mooi dat deze techniek bestaat. Het is een mooie dag in de heuvels en na het douchen liggen we op bed. Dan komt de vrouw van de Albergue ons wekken, het eten is klaar. Alles moet snel, snel, snel en de wijn lijkt wat verdunt met water, maar voor 11 euro 3 gangen met brood, water en wijn, dan kun je niet altijd veel verwachten. Soms is het goed, soms wat minder. Als we nog even het goed ingaan dien we dat het hele dorp is uitgelopen voor de zondag avond, inclusief onze vrouw van de Albergue die uitgedost rondloopt. Daarom wilde ze alles snel snel, het is haar vrije avond. Ik kijk met George nog een WK wedstrijd en dan gaan we slapen.

